

NWELATIR

MAGAZÍN MUDR. RADUANA NWELATIHO

Podrobná, intimní a osobní zpověď otce, lékaře a politika,
ve které se dozvíte vše, co o mně možná ještě nevíte

**GREEN
DEAL NE**

**SPALOVACÍ
MOTORY ANO**

**ČESKÁ
KORUNA ANO**

Více o těchto
tématech
a mnoho dalšího
se dočtete uvnitř

ZAPOJTE SE DO SOUTĚŽE O 21 HODNOTNÝCH CEN!
Jak na to? Naleznete uvnitř.

Úvod

Osmapadesát let života. Podrobná, někdy i intimní zpověď otce, lékaře, politika, ale také úplně normálního člověka z masa a kostí, který dělá věci někdy dobře a někdy také stejně jako každý chybuje.

Nikdo totiž není neomylný.

Vážení a milí přátelé, rozhodl jsem se napsat tento magazín, tuto „autobiografii“ proto, abyste se o mně dozvěděli úplně vše jak z mého pracovního života, tak i z toho soukromého. Z mého dětství i dospělosti. Abyste se dozvěděli o mých silných stránkách, ale i těch slabých, o kterých vím a které má každý z nás.

Cílem je, abyste se dozvěděli vše, co se o mně jinde dozvědět nemůžete, a věřte, že mnohdy možná překvapím i své blízké.

Abyste se dozvěděli, co mě baví a jaké jsou moje koníčky, ale také jaké mám názory na nejrůznější politická, ekonomická, společenská a jiná témata, která rezonují v naší moderní době.

Chci, abyste znali i to, co mě trápí, abyste znali můj názor na témata, jako jsou Green Deal (Zelená dohoda), elektromobilita, česká koruna, sociální péče, životní prostředí, důchodová reforma, dostupné bydlení, ceny energií, jádro a mnoho dalších témat, která jsou pro nás všechny a pro naši budoucnost a budoucnost našich dětí velmi důležitá. Nebude to jen o mém názoru na věc, ale také o některých návrzích řešení, která bych osobně preferoval a která mohou být, jak sami uvidíte, mnohdy i neobvyklá a třeba i kontroverzní. Nikdy jsem se totiž nebál vystoupit z komfortní zóny a vždy jsem byl schopen jít tzv. proti proudu.

Seznámím vás i s některými výsledky mé dosavadní, více než třicetileté práce. S výsledky, na které jsem hrdý, ale i s tím, co se mi třeba tolik nepovedlo a udělal bych to třeba i jinak, nebo s některými závažnými rozhodnutími, která jsem také někdy musel udělat, nebo

s některými zákulisními informacemi jak z mé politické, tak i civilní práce.

Pokusím se, abych všechny tyto informace formuloval přehledně a třeba občas i zábavně. Někdy to bude formou článku, někdy dotazů a odpovědí a někdy obrázkem nebo grafem.

MUDR. RADUAN NWELATI

SOUTĚŽ O ELEKTROKOLO v hodnotě do 50 000 Kč a 20x poukaz na 2500 Kč

Zapojte se do soutěže o elektrokolo dle vašeho výběru v ceně do 50 000 Kč a o dalších 20 poukazů na nákup zboží v obchodech, každý v hodnotě 2500 Kč.

JAK NA TO?

PODROBNOSTI NALEZNETE NA STRÁNCE Č. 31 TOHOTO MAGAZÍNU.

Co se můžete o mně a o mých názorech a tématech, která řeším v tomto magazínu, dozvědět a kde co najdete

Je to jen stručný výběr toho, o čem tento magazín je:

- Příběh mého **DĚTSTVÍ A DOSPÍVÁNÍ** – str. 4
- Můj **RODINNÝ A PROFESNÍ PŘÍBĚH**, co jsem dělal posledních 33 let – str. 6
- **JSEM PRO ZRUŠENÍ GREEN DEALU**. Podrobně na str. 8–9
- **JSEM PRO ZRUŠENÍ ZÁKAZU SPALOVACÍCH MOTORŮ**, elektromobilita není cesta – str. 10
- **JSEM PRO ZACHOVÁNÍ ČESKÉ KORUNY** a proti přijetí eura. Podrobně na str. 13
- **NAVYŠOVÁNÍ VĚKU ODCHODU DO DŮCHODU NENÍ ŘEŠENÍ**. Podrobně na str. 14
- Jaká by měla podle mě být **ENERGETICKÁ KONCEPCE ČR** a co s ČEZem – str. 17
- Téma **DOSTUPNÉHO BYDLENÍ** a co jsem pro řešení již udělal – str. 18–19
- **TRANZITNÍ KAMIONOVÁ DOPRAVA**, kam patří a co se pro to dělá – str. 21
- Na čem jsem pracoval, **CO SE POVEDLO A CO NAOPAK** nepovedlo – str. 22
- **O TÝMU 30MINUS** – mém poradním sboru: Co je to za sbor, jak funguje a jak se stát jeho členem – str. 25
- Jaké jsou moje **SLABÉ STRÁNKY A NA CO PYŠNÝ NEJSEM** – str. 26
- Jaké mám **KONÍČKY A ZÁLIBY** aneb jsem také kuchař – str. 27
- Šest mých oblíbených **KULINÁŘSKÝCH RECEPTŮ** najdete na str. 28–30
- **VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ** (znáte mě dobře?) o hodnotné ceny – str. 31
- **ZÁBAVA** – str. 32

Příběh mého dětství a mého dospívání. Jaký je důvod mého neobvyklého jména. Kde a jak jsem se formoval a co mě nejvíc ovlivnilo

Narodil jsem se v Praze 26. 7. 1966. Moje maminka Alena byla tehdy studentkou Stavební fakulty ČVUT, stejně jako můj otec. Úsměvnou zajímavostí je to, že datum narození mojí maminky je prakticky totožné s tím mým, jenom musíte všechny číslice 6 v mém datu narození nahradit číslicí 4. Mně je tedy 58 let. Kolik je mojí mamince, prosím, nepočítejte. U ženy zjišťovat věk není slušné.

Další zajímavostí, kterou málokdo ví, je, proč jsem dostal tak neobvyklé jméno, Raduan. Je to proto – a to mně kdysi prozradila maminka – že v době mého narození maminka velmi obdivovala tehdejšího herce Radovana Lukavského, ale aby to nebylo totožné jméno, proměnila písmena „OV“ za „U“ – a já nevím, jestli o tom tehdy můj tatínek věděl.

Pojďme ale dál, když mně bylo něco přes jeden rok, přestěhovali se moji rodiče a já s nimi do Damašku. Tam jsme zůstali krátce.

Když mi byly necelé tři roky, rodiče se vrátili do České republiky a otec nastoupil na postgraduální studium v oboru mechanika zemin na stavební fakultu ČVUT a tam získal tituly Dr., ing. a CSc.

V té době se narodila i moje o tři roky mladší sestra Zuzana (nyní ing. arch.) a stala se z nás čtyřčlenná rodina. Tehdy jsme bydleli v Praze a také u babičky a dědy v Pětikozlech u Mladé Boleslavi, kde jsem následně trávil většinu prázdnin a mám tam plno kamarádů a známých.

V roce 1974, kdy mně bylo necelých 8 let, jsme se opět přestěhovali do Damašku, kde jsme bydleli asi rok. Poté jsme se přestěhovali do města s názvem Latákie, na východním

pobřeží Středozemního moře. Odtud také pochází moje láska k vodě a k moři. Otec byl v tomto městě jedním ze zakladatelů stavební fakulty, kde po celý svůj život vedle svých podnikatelských činností (soukromá laboratoř pro mechaniku zemin, projekční kancelář a podnikatel v oboru developer-stavitel a také v oboru import a export) pracoval jako profesor a vychoval několik generací stavebních inženýrů.

V tomto městě jsem i já dokončil základní, střední i vysokou školu a získal jsem ve věku 24 let titul MUDr. všeobecné medicíny. Ale to už se psal rok 1991 a v tomto roce na jaře, těsně po mých státnicích, jsem se natrvalo přestěhoval zpět do České republiky a nastoupil na oddělení ortopedie nynější Klaudiánovy nemocnice v Mladé Boleslavi, kde jsem se seznámil s mou dosavadní manželkou. K tomu se ale ještě dostaneme později.

Mezi nejkrásnější období mého dospívání patří to, kdy jsem se aktivně angažoval ve skautské organizaci. Skautem jsem se stal ve 13 letech a srdcem jím zůstal dodnes.

Byl jsem jak řadovým skautem, tak i velitelem oddílu. Skautské organizaci a skautingu jsem velice vděčný. Naučil mě mnoho dovedností. Nejen lásku k přírodě, schopnost rozhodovat, vést kolektiv, stát si za svými názory a obhajovat je, bojovat za správné věci, zastat se slabších, ale také mě naučil komunikovat s ostatními, umět jim naslouchat, umět znát skutečné hodnoty v životě, jako je čest, odvaha, sounáležitost, ale i umět odpouštět, pomáhat druhým a mnoho dalších vlastností, které stále využívám a praktikuji po celý svůj život.

Bez jakékoliv nadsázky jsem přesvědčen, že vedle výchovy mých rodičů je skauting to nejzásadnější, co mě v průběhu dospívání zformovalo. Každý skaut ví, o čem mluvím. Podobné je to u sokolů a jiných mládežnických organizací, všechny mají nesmírně pozitivní vliv na dospívání jedinců. Proto si také těchto organizací velice vážím.

Tímto bych asi uzavřel tuto kapitolu, která se věnovala mému dětství a dospívání. Další kapitolou bude můj profesní a rodinný život. Tady máte ještě několik fotek z mého dětství.

Od malička miluji kolečka

S tatínkem a sestrou

S mou sestrou – čertík a anděl

S maminkou – moje první prskavka

S tatínkem

Nahlížím do budoucnosti

S maminkou o Vánocích

S naší Klárou

Tatínek v obývací

S maminkou a sestrou u piána

Můj rodinný a profesní příběh aneb co jsem dělal posledních 33 let. Jsem workoholik, jak to o mně říkají? Co si myslíte vy?

Moje profesní, ale i osobní rodinná etapa života začala na jaře roku 1991. Poté, co jsem na jaře tohoto roku získal titul všeobecného lékaře, jsem se přestěhoval zpět do České republiky a začal jsem s procesem tzv. nostrifikace, tedy uznání vzdělání Českou republikou. To se mi záhy povedlo a získal jsem titul všeobecného lékaře od Fakulty všeobecného lékařství Univerzity Karlovy.

Poté jsem nastoupil na oddělení ortopedie nynější Klaudiánovy nemocnice v Mladé Boleslavi. Tehdejším primářem a mým prvním učitelem praktické ortopedie byl primář MUDr. Zdeněk Dvorný.

Na ortopedii jsem se záhy zamiloval a seznámil se s mou manželkou Petrou, se kterou jsem dodnes a která tam tehdy začínala po škole jako zdravotní sestra.

Společně máme dvě již dospělé fantastické děti. Dominika (* 1994) a Stefani (* 1999). Dominik vystudoval ČVUT v Praze a nyní pracuje jako finanční analytik a dcera Stefanie nedávno získala titul Mgr. v oboru ekonomika a také v oboru bezpečnostní management. Na obě naše děti jsem nesmírně pyšný a hrdý.

Nejprve jsme s budoucí manželkou bydleli v pronajaté garsonce v Havlíčkově ulici. Následně jsme se přestěhovali do družstevního bytu na třídě V. Klementa, kde se nám také narodily obě naše děti. Poté jsme se – tuším, že v roce 2003 – přestěhovali do řadového domku do Michalovic (příměstská část Mladé Boleslavi), který jsme koupili za pomoci hypotečního úvěru.

Následně, v roce 2008, jsme řadový dům prodali, splatili původní hypotéku, vzali si novou a přestěhovali jsme se do většího domu, taktéž v Michalovicích. V tomto domě žijeme dodnes.

Pojďme se ale vrátit k mé profesní dráze. Na ortopedickém oddělení, kde jsem také získal atestaci v oboru ortopedie, jsem pracoval od roku 1991 až do roku 2000. Během tohoto období jste se se mnou mohli potkat jak v nemocnici, tak i v ortopedických ambulancích v Mnichově Hradišti, v Benátkách nad Jizerou nebo také na novorozeneckém oddělení tehdejší samostatné dětské nemocnice. Tam všude byla detašovaná pracoviště našeho oddělení.

V letech 1994 až 1996 jste mě také mohli potkat mimo obor, ve večerních hodinách, mimo pracovní dobu ortopedie, v Bělé pod Bezdězem, kde jsem vlastnil a také provozoval restauraci se saunou. Dokonce jsem tam občas i vařil. Vaření je totiž mým koníčkem. K tomu se ale ještě dostaneme později, možná že i včetně nějakého toho mého receptu.

Na jaře roku 2000 jsem společně s většinou mých tehdejších kolegů podal v nemocnici výpověď a ortopedické oddělení jsem společně s nimi opustil.

Bylo to na protest proti odvolání tehdejšího primáře ortopedického oddělení MUDr. Jaroslava Miltenera. Tehdy – a o tom jsem dodnes přesvědčen – jediným motivem pro jeho odvolání bylo jeho tehdejší oznámení kandidatury do Senátu a to, že tehdy kandidoval proti

bývalému ministrovi zahraničních věcí panu Jiřímu Dienstbierovi a já a stejně tak i většina mých kolegů jsme se proti politizaci pracovního poměru postavili a z oddělení jsme odešli.

Po odchodu z nemocnice jsem společně s MUDr. Jaroslavem Miltenerem provozoval dvě soukromé ortopedické ambulance. Jednu na Českobratrském náměstí v Mladé Boleslavi a druhou v Lysé nad Labem. Toto období trvalo od roku 2000 do roku 2004.

V roce 2004 jsem se na jaře, a to už jsem byl řadovým zastupitelem v Mladé Boleslavi, do nemocnice vrátil na pozici 1. náměstka tehdejšího ředitele MUDr. Ludka Nečeseného. Abych se záhy, někdy na podzim téhož roku (2004), stal jejím ředitelem.

Výkonným ředitelem Klaudiánovy nemocnice jsem byl dva roky, a to do doby, než jsem byl zvolen na podzim roku 2006 primátorem. V pozici primátora jsem setrval až do jara letošního roku. Celkem necelých 18 let. Od května tohoto roku zastávám pozici 1. náměstka.

Mezitím jsem byl v letech 2008–2012 krajským zastupitelem a od roku 2018 senátorem.

Jak sami vidíte, můj profesní život byl a je velmi pestrý. Umožnil mně, abych během těch 33 let opravdu nasbíral mnoho a mnoho nejrůznějších zkušeností. Časově to je a bylo však náročné a mnohdy na úkor rodiny. Mé práce ale nesmírně baví a asi mají pravdu ti, kteří o mně říkají, že jsem totální workoholik.

Můj názor na Green Deal – Zelenou dohodu (Jsem proti!)

Jsem proti stávající podobě Zelené dohody, jsem proti Green Dealu. Nikdy jsem nehlasoval a nikdy hlasovat nebudu pro nesmyslná opatření, která zavádějí a která nás poškozují. Aktivně proti této dohodě bojuji a budu bojovat i nadále. Jsem pro ochranu životního prostředí a pro péči o naši planetu. Musí to být ale přijatelnou a únosnou formou, která nebude naši evropskou civilizaci likvidovat a nebude způsobovat zchudnutí střední třídy.

Prvním tématem, u kterého bych vás rád seznámil s mými názory, je můj názor na Green Deal (Zelená dohoda). S mými názory pak můžete jak souhlasit, tak nikoliv. A i když nejsou ani populární, ani trendy, tak vám je stejně sdělím. Jsou to názory, které zastávám dlouhodobě. Můžete si to ověřit i na mých návrzích i hlasováních jak v senátním výboru pro evropské záležitosti, tak i na plénu. Vždy jsem proti nesmyslným opatřením vystupoval i hlasoval. Aktivně jsem se podílel i na zmírnění původní nesmyslné směrnice Euro 7. Aktivně jsem prosazoval jádro jako čistý zdroj energie.

Co si tedy o Green Dealu myslím a co by se mělo jiného dělat? Nejprve to, co si o Zelené dohodě myslím.

Green Deal, respektive směrnice EU, které jsou navrhovány pod záštitou Zelené dohody (GD), nejsou tou správnou cestou:

Předesílám, že nejsem žádný ničitel životního prostředí, ba naopak. K životnímu prostředí mám velmi kladný vztah a vím, že je třeba přírodu a naši planetu chránit.

Přesto ale považuji Green Deal za největší zlo poslední doby a opatření, která zavádí, jako jsou volně obchodovatelné emisní povolenky, nově i na dopravu a soukromé byty nebo zákaz spalovacích motorů či direktivní nařizování elektromobility či neefektivního zemědělství a průmyslu, za velmi špatnou, ba i zcela nebezpečnou cestu.

Green Deal a jeho směrnice jsou pro naši evropskou civilizaci velmi nebezpečné:

Všechna tato nesmyslná opatření nejen že způsobují neúměrný růst cen pro nás pro všechny, ale také činí Českou republiku a celou Evropu ekonomicky neschopné konkurovat třetím zemím a ekonomickým velmocím, jako jsou Čína, Indie, USA, Japonsko a další. Tím pádem ztrácíme naši suverenitu a v budoucnu se staneme jako republika, ale i jako Evropa jen vazaly a ekonomickými koloniemi. Což je nesmírně nebezpečné.

Mám pocit, že Green Deal je spiknutí proti suverenitě Evropy.

Když se na Green Deal podívám, a podívám se hlavně na ta opatření, která se ve jménu této dohody zavádějí, tak se nemohu zbavit pocitu, že to je výmysl celosvětových lobbistů a finančních skupin, kteří zneužívají situaci, a to s cílem maximalizovat svůj ekonomický prospěch a posílit svůj vliv. Tyto skupiny pak pro dosažení svých cílů zneužívají zmatené veřejné mínění, davové šílenství, fanatizmus a strach z budoucnosti. Přesvědčují nás, že je třeba s globálním oteplováním bojovat, ať to stojí, co to stojí.

Tento můj pocit umocňuje i fakt, že se nezavádějí jednodušší a bezpečnější opatření. Například podpora energie z nestabilních obnovitelných zdrojů, jako je slunce a vítr, je výrazně větší než podpora těch stabilních, jako jsou například vodní elektrárny.

Opatření v rámci Green Dealu jsou důvodem nedávné energetické krize – a ne válka na Ukrajině:

Hlavním důvodem nedávné energetické krize a neúnosného zdražení elektřiny není válka na Ukrajině, tak jak nás o tom snaží zastánci Green Dealu přesvědčit. Hlavním důvodem je to, že Německo v rámci „zelené politiky“ ukončilo činnost mnoha jaderných elektráren a přeorientovalo se na zčásti zelenou energii z nestabilních obnovitelných zdrojů, jako jsou větrné elektrárny, a na výrobu energie v plynových elektrárnách. Tím pádem se stalo Německo energeticky zcela závislým na dovozu plynu, a to z Ruska. Kdyby nebyly odstaveny německé jaderné elektrárny, tak by energetická krize, kterou jsme si prožili, nikdy nenastala. To je moje přesvědčení.

Energetická krize způsobená Green Dealem měla však i pozitiva. Osobně jsem ale očekával větší reflexi EU:

Dobrym výsledkem této krize bylo, že státy, jako je např. Francie, od svého původního záměru odstavit jaderné elektrárny po vzoru Německa ustoupily.

Dalším dobrým výsledkem bylo také to, že se České republice, i pod tíhou této zkušenosti, podařilo prosadit jádro mezi takzvané čisté zdroje energie. O to jsem se v Senátu nejrůznějšími usneseními osobně snažil dlouhodobě.

Očekával jsem však, že tato krize otevře oči i některým zaslepencům a že dojde ke kompletnímu přehodnocení dosavadních

kroků v boji proti klimatickým změnám, včetně Green Dealu. To se ale bohužel nestalo, a proto je třeba i nadále proti nesmyslným a nebezpečným opatřením Green Dealu v jeho dnešní podobě i nadále bojovat.

Když tedy Green Deal odmítám, co tedy dělat jiného? Co pro ochranu životního prostředí a ochranu naší planety dělat?

Jak jsem již uvedl dříve, nejsem ničitelem a nepřítelem životního prostředí. Naopak jsem zastáncem nutnosti některých opatření. Všechna opatření ale musí být pro nás přijatelná. Nesmí nás likvidovat a musí být co nejefektivnější s přijatelnými náklady. Dokonce některá opatření nynějšího Green Dealu, i když je jich málo, jsou částečně správná.

K tomu bych ale přidal i jiné další. Jaké to jsou? Co je dle mého názoru správné?

- **Podporovat snižování spotřeby energie v domácnostech, ale i v průmyslu. Proto nemám nic proti podpoře zateplování a modernizaci průmyslových areálů.**
- **Podporovat výrobu energie z obnovitelných zdrojů je správné. Tato podpora musí být**

ale v pořadí: Vodní elektrárny (relativně stabilní zdroj, dnes málo podporovaný). Solární panely na střechách, a ne na polích. Větrné elektrárny jen tam, kde to je efektivní (přímořské oblasti).

- **Obnovitelné zdroje energie musí být jen doplňkovým zdrojem energie vedle stabilních zdrojů. Za stabilní zdroje považují elektrárny využívající recyklaci a spalování odpadů. Vodní elektrárny, ale také jaderné elektrárny.**
- **Budovat a podporovat výstavbu stabilních zdrojů elektřiny, jako jsou vodní elektrárny, jaderné elektrárny a elektrárny využívající odpad.**
- **Investovat do vývoje moderních technologií s nízkými emisemi.**
- **Investovat v maximální míře do vzdělávání.**
- **Investovat do všeobecné osvěty.**
- **Podporovat třídění odpadů, ale také jeho následnou recyklaci.**
- **Investovat do osvěty zaměřené na snižování naší každodenní nadspotřeby. Snažit se o maximální snižování naší každodenní nadměrné spotřeby všeho. Ne tím, že něco budeme nařizovat či zakazovat, nebo tím, že něco cenově znepřístupníme zavedením emisních povolenek,**

ale tím, že o tom budu společnost přesvědčovat. To, že to není možné. To je moje cesta. Třídění odpadu se také čím dál více praktikuje z přesvědčení a stalo se „módní záležitostí“. Je třeba, aby se stejným způsobem vžila i nutnost nižší každodenní konzumní spotřeby každého z nás. O nutnosti snižování spotřeby se nikde moc nemluví.

- **Podporovat i klasickou konzervativní péči o životní prostředí. Obnovovat a starat se o zeleň, vodní plochy, přírodní rezervace, chránit půdu proti erozi a jakékoliv další kroky s cílem přírodu chránit a ozdravovat.**

Toto je jen malý výčet několika příkladů toho, co se může dělat a co může nahradit nejrůznější zákazy, příkazy a nařízení.

Způsobů by se určitě našlo mnohem víc.

Museli bychom ale nejdříve zastavit nejrůznější lobbisty, kteří prosazují nesmyslná opatření, jako je direktivní elektromobilita, emisní povolenky, zákaz spalovacích motorů a další nesmysly. Tomu se ale budu věnovat podrobně dále.

Jsem pro zrušení Zelené dohody – Green Dealu. Nikdy jsem pro ni nehlasoval a nikdy pro ni hlasovat nebudu.

Můj názor na zákaz spalovacích motorů a elektromobilitu

■ Zákaz spalovacích motorů je třeba zrušit. Je to násilná forma elektromobilizace, která likviduje tradiční automobilový průmysl. Elektromobilizace musí být přirozenou vývojovou evolucí, a ne diktátem. Plošná elektromobilizace je možná, až budeme schopni nízkoemisně a levně vyrábět dostatek elektrické energie. Plošnou elektromobilitu nemůžeme zavádět, když máme nedostatek elektřiny. Plošnou elektromobilitu můžeme zavádět, až když bude elektromobil i se započtením výrobního procesu a následné likvidace ekologičtější než klasický automobil a až bude jeho výroba levnější. Zatím tomu tak není. Proto je nutné nejdříve investovat do vědy a výzkumu.

Zákaz spalovacích motorů je pro nás průmysl likvidační:

Bude znamenat výrazný úbytek pracovních míst. Bude znamenat výrazné zdražení automobilu jako běžného dopravního prostředku. Bude znamenat ztrátu konkurenceschopnosti Evropy. Je pro nás likvidační a nepřijatelný. Je to jen násilná forma, jak zavádět elektromobilitu.

Elektromobilita by měla být prosazovaná přirozenou evolucí, a ne násilnou. Násilná elektromobilita je chybou:

Jsem zastáncem toho, že přechod od klasických automobilů se spalovacími motory by mělo probíhat nenásilnou formou a formou přirozené evoluce. V minulosti při přechodu mezi jednotlivými technologiemi tomu tak vždy bylo. Vždy když se vymyslelo něco, co bylo výhodnější, tak se k tomu postupně přešlo. Nikdy v minulosti k tomu nebylo třeba příkazů, zákazů a nařízení. Vezměme si například přechod od parních strojů

ke klasickým benzinovým nebo dieselovým motorům. Jakmile se stal klasický motor výhodnějším a dostupným, všichni k tomuto typu přešli bez toho, aby někdo parní stroje zakazoval.

Studie ukazují, že elektromobil není ekologičtější než ten klasický:

Před delším časem jsem měl možnost – v rámci projednávání materiálů na půdě Senátu – seznámit se se studií, která porovnávala uhlíkovou stopu určitého modelu automobilu ve variantách – benzín, hybrid a elektro. Tato studie neporovnávala uhlíkovou stopu jen provozu, ale uhlíkovou stopu jednotlivých typů včetně výroby. Tato studie ukázala, že elektromobil sice při provozu nemá žádnou nebo jen minimální uhlíkovou stopu, ale jeho výroba je naopak, co se týče uhlíkové stopy, velmi agresivní. Výroba tohoto modelu znamenala produkci přibližně 18 tun CO₂, oproti šesti tunám u tradičního benzinového vozu. Což znamenalo, že benzinový vůz by musel ujet

vzdálenost 274 tisíc kilometrů, aby v součtu výroba a provoz zanechaly stejnou uhlíkovou stopu jako samotná výroba elektromobilu. A to i přesto, že v této studii do kalkulací nezapočítávali následnou likvidaci, která je u elektromobilu opět výrazně komplikovanější než u klasického auta. Nemluvě o tom, že se dnešní elektromobily dobíjejí elektřinou, která je z neekologických elektráren.

Pojďme nejdříve vyřešit nedostatek levné elektřiny a pak se zaměříme na elektromobilitu:

Všichni neustále řešíme, že je elektrické energie nyní stále nedostatek, a proto je její cena vysoká. Máme nedostatek, a to v době, kdy většina vozového parku je stále ta, která využívá tradiční fosilní paliva – benzín a naftu. Dokážeme si představit, jaký nedostatek elektrické energie bude, pokud by všichni jezdili elektromobily? Proto jsem zastáncem názoru – pojdme nejprve zajistit dostatek levné elektrické energie a pak můžeme řešit plošnou elektromobilitu.

Jsem pro zrušení zákazu spalovacích motorů. Zákazu říkám jasně ne.

Česká koruna je národní symbol.

Můj názor na zachování české koruny či přijetí eura

■ Jednoznačně jsem zastáncem zachování české koruny a jsem zásadním odpůrcem přechodu na euro. Česká koruna je jedním ze symbolů státnosti a národní identity. Přechod na euro nic zásadně pozitivního nepřinese. Je třeba si nechat finanční nástroj pro kurzovní zásahy při nepříznivém vývoji inflace. Přijetí eura není garancí ekonomického růstu ani vyšší životní úrovně. Dobrou životní úroveň a ekonomický růst mají i ty státy EU, které si ponechaly vlastní národní měnu. Argument, že jsme exportní ekonomikou, neobstojí. Již nyní naše daňové zákony (nedávnou novelou) umožňují společně s převahou obchodu se zahraničím své účetnictví vést v eurech.

Česká koruna je národní symbol:

Každá měna je dle mého názoru vždy národním symbolem, osobně tedy vnímám zachování české koruny jako platidlo za zachování si národní identity. Což je důležité – a o to víc, když jsem přesvědčen, že přijetí eura by nic zásadně dobrého neznamenovalo.

Zachováním české koruny si ponecháváme možnost kurzovních zásahů v případě potřeby:

Pokud se podíváte na názory odborníků na to, zda přijmout euro či nikoliv, uvidíte, že se neshodnou. Někteří říkají, že přijetí eura pomůže, někteří říkají, že nikoliv. Výrazná většina se ale shodne na tom, že v případě přijetí eura ztratíme možnost měnových zásahů a měnové regulace. Já se přikláním k těm odborníkům, kteří tvrdí, že ztratit tuto možnost by byl špatný krok.

Argument, že bychom přijetím eura zjednodušili firmám a výrobcům, kteří jsou zaměřeni na obchod se zahraničím, život, dle mého názoru nestačí. Mají i jiné možnosti:

Zastánci přijetí eura z řad ekonomů a odborníků velmi často argumentují tím, že naše ekonomika je závislá na exportu. Proto by bylo výhodné, abychom euro přijali a tyto firmy nemusely pracovat ve svých kalkulacích s kurzem koruny. Tento argument dle mého názoru nestačí. Společnosti již nyní, poté co byl novelizován daňový zákon (pro tuto novelu jsem také hlasoval), mohou za určitých podmínek (převaha zahraničního obchodu) vést své účetnictví v eurech. Nevýhody, které z přijetí eura plynou, jsou větší než tato výhoda.

Přijetí eura není zárukou ekonomického růstu ani lepší životní úrovně nebo vyšších mezd:

Zastánci eura argumentují růstem ekonomiky a vyšší životní úrovní a vyššími mzdami. Jenže to není pravda. Neexistuje žádná rovnice mezi ekonomickým růstem, životní úrovní nebo výší mzdy a eurem. Pokud se podíváme kolem sebe, tak zjistíme, že například Slovensko, to i když přijalo euro, nemá ani vyšší růst ekonomiky, ani vyšší životní

úroveň, ani vyšší průměrnou mzdu v porovnání s Českou republikou. Když se podíváme na Švédsko, které si ponechalo svou národní měnu a dokonce si vyjednalo trvalou výjimku, aby euro nikdy nemuselo přijmout, a přesto má velmi dobrý ekonomický růst a jednu z nejvyšších životních úrovní a hrubých mezd v EU. Osobně bych tedy preferoval, aby si i Česká republika po vzoru Švédska vyjednala trvalou výjimku.

Nikdy bych pro přijetí eura bez referenda nehlasoval:

Pokud se otevře téma referenda k přijetí eura, obvykle zastánci eura argumentují a říkají, že referendum není třeba, že Češi o tom rozhodli při referendu o vstupu do EU. S tímto názorem já nesouhlasím. Při hlasování o vstupu do EU nebylo přijetí eura součástí referenda. Proto já nikdy hlasovat pro přijetí eura nebudu. Jedině v případě, že by to byla vůle většiny občanů v referendu. Věřím však, že drtivá většina českého národa by v referendu byla proti přijetí eura.

**Jsem pro zachování české koruny.
Jsem proti přijetí eura.**

Můj názor na důchodovou reformu, jaká by měla být

■ Zásadní důchodová reforma je možná zapotřebí, i to je ale k diskusi. V každém případě jsem zastáncem, aby se na její podobě shodli všichni. Také si myslím, že jakákoliv reforma se nesmí dotknout ani stávajících důchodců, ale ani těch, kteří mají důchod v dohledné době před sebou. Nechme stávající důchodce a generaci 45+ v klidu. Nepříznivou budoucí demografickou křivku a úbytek aktivně pracujících jedinců oproti důchodcům nepopírám a uznávám, že je třeba ji řešit. Jenže neustálé navyšování věku odchodu do důchodu nebo krácení valorizací není dle mého názoru to správné řešení. Existují i řešení jiná. Ptáte se jaká? Tak si přečtěte text níže. Naleznete tam jedno, na první pohled možná trochu bláznivé, řešení. Je to ale jen příklad. Řešeníh je určitě víc.

Senioři si zaslouží naši veškerou úctu a veškerou podporu:

Kdysi někdo řekl: „Vyspělost národů se hodnotí podlo toho, jak jsou schopny postarat se o své děti a o své seniory.“ S těmito slovy se zcela ztotožňuji. Proto jakákoliv případná důchodová reforma by měla postavení seniorů a důchodců vždy vylepšovat, a ne zhoršovat. V každém případě jsem přesvědčen, že pokud by měly být nějaké změny, které se dotknou potenciálních důchodců, měly by být nastaveny tak, aby se týkaly až budoucích generací. Tedy těch, kterým je nyní méně než 45 let – a to proto, aby se na ni mohli dostatečně a včas připravit.

Argument, že by to bylo pozdě, neberu. Nikdy nic není totiž tak horké, jak se říká.

Otázkou tedy je, zda nějakou reformu vůbec potřebujeme, a pokud ano, tak proč a jakou:

Budoucí demografický úbytek pracovně aktivních jedinců v poměru

k důchodcům je pravda, a pokud by zůstal princip financování důchodů stejný, pak by to nebylo udržitelné. Proto se zdá, že něco udělat musíme.

Je navýšení věku odchodu do důchodu tím správným řešením? Já se domnívám, že nikoli. Jaké je tedy řešení:

Musíme si uvědomit, že proti této nepříznivé demografické změně lze postavit skutečnost předpokládané výrazně vyšší ekonomické produktivity, z důvodů modernizace, robotizace nebo automatizace výrobních procesů, a to ve všech odvětvích.

Proto se pojďme zamyslet, namísto neustálého zvyšování věku odchodu do důchodu, nad jiným způsobem financování těchto důchodů.

Dnes je to tak, že pracující zaměstnanec odvádí sociální pojištění, které se použije na úhradu důchodu člověka, který je v důchodu. Pojďme si tedy položit otázku. Když pracujícího člověka, ať nyní, nebo

v budoucnu, nahradí stroj nebo robot, z důvodu, že to je pro výrobu jednodušší nebo efektivnější nebo protože je nedostatek pracovníků, neměl by tedy tento stroj či robot (který nahradil jednoho či více pracovníků) virtuálně také odvádět něco ve smyslu sociálního pojištění, ze kterého by se hradily důchody skutečných důchodců? Jen by se to asi mělo nazvat jinak než sociálním pojištěním, protože to je odváděno z virtuální odměny robota. Víím, že to možná zní bláznivě, ale logiku to určitě má.

Je to jen příklad a řešení je určitě víc:

Řešení, které jsem uvedl, berte jen jako příklad toho, že každý problém má vždy i jiné možnosti řešení než ty tradiční a konvenční. Toto je jen jeden, možná bláznivý návrh řešení. Věřím ale tomu, že pokud se pokusíme hledat další nebo kombinovat řešení několik, tak něco vymyslíme, bez toho, abychom neustále zvyšovali hranici odchodu do důchodu.

Jsem proti neustálému navyšování věkové hranice odchodu do důchodu. Nepříznivý budoucí vývoj demografické křivky a poměru mezi počtem pracujících a důchodců má i jiná řešení.

Vypělost národů se hodnotí podle toho, jak jsou schopny postarat se o své děti a o své seniory.

Česká republika se bez jaderných elektráren neobejde.

Vodní elektrárny jsou ekologickým stabilním zdrojem elektřiny.

Můj názor: jaká by měla být energetická koncepce státu

Energetická koncepce státu musí být postavena tak, aby byl stát schopen garantovat občanům dostupné energie za dostupné ceny. Musí být postavena také tak, aby ČR i v budoucnu byla energeticky soběstačná. Pro splnění těchto dvou parametrů je proto nezbytné spoléhat především na jádro jako stabilní zdroj energie, v kombinaci s elektrárnami využívajícími odpad a elektrárnami vodními, a to i těmi velkými. K tomu můžeme jako doplňkové zdroje mít i energii z obnovitelných zdrojů, jako jsou solární panely na střechách. Odstavovat uhelné elektrárny (pokud k tomu přistoupíme) můžeme, až když budeme mít dostatek jiných stabilních zdrojů energie.

Cenově dostupná energie je jedno ze základních práv občana v civilizované společnosti:

V moderní a vyspělé společnosti naleznete pojem, jako je právo na důstojný život. Pokud se nad touto větou zamyslím, tak já si nedokážu představit důstojný život bez přístupu k jakékoli energii (elektriny, plynu), bez přístupu k vodě, zdravotní péči, vzdělání, potravinám nebo dostupnému bydlení (dostupnému bydlení se ještě budu také věnovat v dalším článku). Proto tyto základní lidské potřeby já osobně považuji za potřeby, na které má každý slušný občan ve vyspělé moderní společnosti právo, a stát by měl být garantem dostupnosti těchto základních potřeb.

Bez jaderných elektráren se Česká republika neobejde. Je potřeba budovat další nové jaderné elektrárny:

Nyní se české jaderné elektrárny podílejí na výrobě zhruba jedné třetiny roční spotřeby elektrické

energie v České republice.

Po dokončení dostavby plánovaných čtyř jaderných bloků to bude zhruba 60 procent této roční spotřeby.

Myslím si, že bychom měli usilovat i o výstavbu ještě dalších bloků.

Jádro je stabilním a z mého pohledu i čistým a šetrným zdrojem vůči životnímu prostředí.

Jsem zastáncem jádra a byl jsem součástí přesvědčování Evropské unie o zařazení jádra mezi tzv. čisté zdroje energie:

Jsem velmi rád, že se podařilo, přes počáteční velký odpor, Evropskou unii přesvědčit, že je zcela nutné zařadit jádro mezi tzv. čisté zdroje s neutrální uhlíkovou stopou. Usiloval jsem o to prakticky téměř na každém zasedání senátního výboru pro záležitosti EU, kterého jsem členem. Navrhoval jsem usnesení požadující uznání jádra jako ekologického zdroje a nezbytného zdroje energie pro ČR mnohokrát. Prakticky při každém usnesení, které se týkalo energie nebo ochrany životního prostředí. Těchto usnesení

bylo přibližně 20. Nakonec se to našim poslancům ve spolupráci s Francií podařilo prosadit. Za to jim velmi děkuji.

Je třeba více podporovat vodní elektrárny:

Stejně tak jako jsem podporovatelem jaderných elektráren, jsem podporovatelem i vodních elektráren. Považuji vodní elektrárny za stabilní ekologický zdroj energie. Domnívám se, že podpora výstavby nových vodních elektráren by měla být větší, než tomu je.

Stát by měl usilovat o to, aby se stal jediným vlastníkem ČEZu:

Jsem zastáncem toho, aby se stát stal jediným vlastníkem ČEZu. ČEZ je největším výrobcem a největším dodavatelem elektřiny v České republice, proto je strategickým podnikem, a pokud má stát garantovat dostupné ceny elektřiny, pak by měl tento strategický podnik vlastnit ze 100 procent. Jeho částečná privatizace v minulosti byla dle mého názoru chyba. Naštěstí je stát stále většinovým vlastníkem, ale i tak by měl usilovat o to, aby byl vlastníkem jediným.

Jsem pro to, aby stát garantoval dostupné ceny energií.

Řešení dostupného bydlení je pro mě prioritou

I Jsem přesvědčen, že právo na dostupné bydlení by mělo být garantováno státem. Považuji problematiku dostupného bydlení za nejpálčivější problém, který Česká republika v nynější době má. Řešení tohoto problému je na bedrech jak měst a obcí, tak i státu, a to i ve spolupráci se soukromým sektorem. Této problematice se věnuji delší dobu, a to jak z pozice dlouholetého primátora Mladé Boleslavi, tak i z pozice senátora. Moje vize, ale i konkrétní kroky a projekty, které v této oblasti připravuji a realizuji, se můžete dočíst v textu níže. Pochopíte, že nejde jen o výroky nebo názor, ale že to myslím zcela vážně a že konkrétní kroky v této oblasti podnikám už delší dobu.

Nejpálčivějším problémem dnešní doby nejen pro mladou generaci je nalézt důstojné a zároveň dostupné bydlení:

Nedostatek volných a dostupných bytů, vysoké ceny nájmu, vysoké úrokové sazby u hypotečních úvěrů, vysoké ceny pozemků a vysoké náklady na výstavbu domů a bytů jsou důvodem, proč je problém pro mladé rodiny, a nejen pro ně, zajistit si důstojné, stabilní a dostupné bydlení. Přitom ale mít kde bydlet je základem pro dobré fungování normální rodiny a potažmo i celé společnosti.

To je také důvod, proč je třeba tento problém řešit a proč by měl být „stát“ garantem řešení.

Každý normální občan ČR by měl mít státem garantováno právo na dostupné bydlení:

Když hovořím o normálním občanovi, tím mám na mysli každého, kdo je ochoten pracovat a chová se ve společnosti slušně a podle pravidel.

Právo na dostupné bydlení považuji za jedno ze základních práv v rámci práva na důstojný život v moderní vyspělé společnosti. Stejně jako považuji za samozřejmost právo na dostupnou vodu, potraviny, zdravotní péči, vzdělávání, svobodu, sociální péči a důstojné stáří. Toto jsou všechno parametry, podle kterých

lze odlišovat vyspělou společnost od té zaostalé. Toto jsou všechno parametry, podle kterých lze hodnotit úspěšnost či neúspěšnost státu. I proto by měly být státem garantovány.

Soukromý sektor a trh problém samy vyřešit nemohou.

Není možné spoléhat na to, že trh a tržní hospodářství tento problém budou řešit nebo že ho vyřeší. Protože soukromý sektor a trh jsou vždy postaveny na maximalizaci zisku. Maximalizace zisku a dostupné bydlení nejsou slučitelné.

Řešení problému dostupného bydlení je úkol pro stát, města i obce, a to jak samostatně, tak i ve spolupráci mezi sebou:

Problém dostupného bydlení musí být řešen jak celoplošně z pozice státu, tak i lokálně jednotlivými městy a obcemi.

Úkolem státu není stavět dostupné bydlení, ale nastavit příznivé podmínky, které budou výstavbu dostupného bydlení umožňovat a budou k takovéto výstavbě města i obce, a možná i soukromý sektor, motivovat.

Úkolem měst a obcí by mělo být výstavbu dostupného bydlení nejen umožnit, ale také realizovat.

Jaké konkrétní kroky by měl stát pro řešení dostupného bydlení dělat:

Moje představa o řešení, které navrhuji, v tom, co by stát měl dělat, v několika málo bodech je následující:

- Zjednodušit administrativu a povolování staveb za účelem dostupného bydlení.
- Městům a obcím pomoci ve financování dostupného bydlení, ať finančně, formou dotací, nebo bezúrokovými půjčkami, nebo tím, že bezúplatně poskytne vhodné pozemky pro tento typ výstavby tam, kde vhodné pozemky stát vlastní.
- V rámci legislativy umožnit městům a obcím, aby mohly v rámci daně z nemovitosti dostupné bydlení zvýhodnit.
- Poskytovat nízko- nebo bezúrokové půjčky mladým jedincům nebo rodinám za účelem zajištění bydlení.
- Daňově zvýhodnit ty podniky, které budou pro své zaměstnance zajišťovat dostupné bydlení, například tím, že zaměstnancům budou poskytovat služební byty. Toto je jen stručný výčet několika podnětů, co stát může dle mého názoru v rámci řešení problému dostupného bydlení dělat.

Jaké konkrétní kroky by měly dělat města a obce pro řešení problému dostupného bydlení – v Mladé Boleslavi to už řešíme:

Města a obce by se měly zaměřit na spolupráci se státem, ať samy, nebo za pomoci tzv. PPP projektů, na výstavbu dostatečného počtu bytů v režimu dostupného bydlení, a to jak nájemních městských bytů, tak i bytů jiného typu, jako jsou například městské družstevní dostupné byty.

Tímto směrem se pod mým vedením vydala i Mladá Boleslav. V Mladé Boleslavi jsme zahájili

v rámci projektu dostupného bydlení projekt výstavby až 3000 nových bytů. Chci, aby tento projekt byl vzorovým projektem a inspirací i pro jiná města v ČR.

Abyste pochopili, že o dostupném bydlení jen nehovořím, ale že tento problém konkrétně řeším, proto vám projekt dostupného bydlení v Mladé Boleslavi ve stručnosti představím:

V Mladé Boleslavi jsem si již před několika lety jako primátor byl vědom nedostupnosti bydlení pro mladé rodiny ve městě. Proto jsem tehdy s projektem dostupného bydlení přišel a začali jsme se na řešení připravovat.

Nejprve jsme začali s nakupováním vhodných pozemků, a to v lokalitě Na Dubcích a Hejtmanka. Pozemky zcelovaly území a pozemky, které město v té době v této oblasti již vlastnilo. Nechal jsem připravit studii vzorového domu pro hromadné bydlení a začali jsme celé území legislativně připravovat pro možnost hromadné výstavby bytů. Nyní jsme založili městskou společnost, která se jmenuje Městská společnost pro dostupné bydlení. Jediným vlastníkem této společnosti je město a já jsem jeden z jednatelů.

Cílem společnosti je realizace výstavby až 3000 bytů. Všechny by měly být v režimu dostupného bydlení.

Část bytů budou městské nájemní, část městské družstevní a část přejde případně do osobního vlastnictví.

Většina bytů by měla být spíše velikosti 3+KK nebo 4+KK. Důvodem je, aby to byly byty, ve kterých může čtyřčlenná rodina bydlet dlouhodobě.

Podmínkou pro zařazení do programu dostupného bydlení bude, že konkrétní žadatel nesmí vlastnit žádnou jinou nemovitost pro bydlení.

Financování bude zajištěno skrze úvěry v kombinaci s dotacemi a podporou státu.

Dostupnost by měla být daná i tím, že v městských nájemních bytech budou nájemní nižší než ty tržní. U městských družstevních bytů, u kterých se bude anuita splácet 25 až 30 let, bude součet splátky anuity a poplatku za užívání ve výši, která je více či méně totožná s tržním nájmem. U bytů do osobního vlastnictví bude dostupnost zajištěna dvěma způsoby. Tím prvním je to, že cena bude náklad na výstavbu s minimálním ziskem, který by měl pokrýt náklady na financování. Druhý způsob je ten, že i tento byt bude možné splácet.

Toto je velmi stručný popis městského projektu dostupného bydlení, které jsem inicioval a na jehož realizaci v Mladé Boleslavi nyní pracuji.

Problematiku dostupného bydlení jsem neřešil jen z pozice primátora Mladé Boleslavi, ale i z pozice zákonodárce:

Vzhledem k tomu, že problém dostupného bydlení vidím jako ten nejpalčivější, dlouhodobě se snažím přesvědčovat nejrůznější úředníky, ale i členy vlády o tom, aby se tento problém řešil. Jsem rád, že toto úsilí, jak se zdá, má konkrétní výsledky. V krátké době bude Ministerstvem pro místní rozvoj vyhlášen dotační titul na podporu dostupného bydlení. O dotaci se budou moci přihlásit hlavně města a obce a je zaměřen hlavně na výstavbu nových městských bytů. Dotace bude možná na projekty v hodnotě až 100 milionů korun. Z toho bude dotace až do výše 75 procent, tedy až do výše 75 milionů korun. Na zbylých 25 procent bude stát v rámci tohoto programu poskytovat nízkouúrokové půjčky na 25–30 let s úrokem 2–3 procenta. Podmínkou bude, že město nebo obec takovýto dotovaný byt po dobu nejméně 20 let nesmí prodat a že nájem po celou dobu nesmí překročit 80 procent tržního nájmu.

Toto považuji za správný směr a je to dle mého názoru přesně to, jak stát může městům a obcím pomoci.

Dostupné bydlení by mělo být garantováno státem, je to známka vyspělé společnosti.

Vizualizace vzorového domu – projekt Dostupné bydlení Mladá Boleslav.

**Dostupné bydlení musí být
prioritou i ve státním rozpočtu.**

**Přeprava zboží, ale i tranzitních kamionů,
nepatří na silnici, ale na železnici.**

Můj názor: tranzitní kamiony patří na železnici, ne na silnici

■ Jednoznačně jsem zastáncem řešit přehruštěnou nákladní dopravu na silnicích a dálnicích tím, že se tranzit přesune na železnici. Je to můj dlouhodobý program a cíl. Bohužel tomu brání nedostatečná kapacita železnice. Těší mě, že podobný názor, jako mám já má i můj přítel, ministr dopravy Martin Kupka. Proto také vidím jeho obrovskou snahu s kapacitou železnice něco udělat. Železniční stavby jsou jednou z jeho priorit. On ví, stejně jako já, že přeprava zboží a kamionů na železnici je výhodnější a ekologická.

Téma tranzitní kamionové dopravy na území ČR mě trápí dlouhodobě:

Stejně jako vy se i já často pohybuji na silnicích a dálnicích a stejně jako vám i mně vadí neskutečné přeplnění našich silnic a dálnic kamiony. Většina z nich Českou republikou jen projíždí. Jsme prostě tranzitní zemí. S tím nic neuděláme. Řešením je samozřejmě přesunout tuto tranzitní dopravu na železnici. Nejen kamiony, ale i přepravu zboží jako takovou. Tento můj názor není nic nového. Prosazují ho již dlouhá léta.

Hlavní problém, proč to není tak jednoduché, je to, že kapacita železničních koridorů není dostatečná:

Na první pohled by se zdálo, že přesunout tranzitní kamiony na železnici může být jednoduché. Nakupme vhodné vlakové soupravy, které umožní, aby na vlak najel celý kamion, a přepravme ho přes území republiky po železnici, a pak ať si třeba pokračuje dál po silnici. Tak jednoduché to ale vůbec není. Problém je v tom, že kapacita železničních koridorů na území České republiky je malá. Nestací ani pro zajištění kvalitní vlakové osobní přepravy, natož aby pojmula i tu nákladní.

Ministr dopravy Martin Kupka si toho je vědom a stavba železničních koridorů je jednou z jeho hlavních priorit:

Na téma přesunutí kamionů a nákladní dopravy jsem hovořil v minulosti s mnoha ministry dopravy. Velice mě těší, že nynější ministr Martin Kupka – mimochodem můj dobrý přítel, známe se více než 15 let – je velmi podobného názoru, jako mám já, a ví, že doprava po železnici je velmi důležitá a že může pomoci vyřešit mnoho problémů v silniční dopravě. Je si vědom i toho, že nejprve musíme železnici na tuto zátěž připravit a následně to pak můžeme realizovat. Proto také nastartoval mnoho projektů na zrychlení a zkapacitnění železničních koridorů po celé České republice.

Jako příklad mohu uvést konkrétní velmi důležitý projekt zrychlení a zkapacitnění železničního koridoru, projekt, na kterém spolupracuji, a týká se jak Škoda Auto a.s., tak i obyvatel na Mladoboleslavsku a Turnovsku.

Jedná se o napojení společnosti Škoda Auto a.s. na severní železniční koridor pro zajištění nákladní přepravy jak dílů, ale hlavně hotových automobilů, které byly doposud

zčásti přepravovány na železnici a zčásti na kamionech. Zároveň se jedná i o výstavbu dvojkolejných rychlodráh na trase Praha – Mladá Boleslav – Liberec. Tento příkladný projekt se již připravuje projekčně a probíhají k němu opakovaně koordinační schůzky.

Realizace tohoto projektu nejen že přesune část nákladní dopravy ze silnice na železnici, ale také výrazně zrychlí dobu dojezdu jak z Liberce, tak i z Mladé Boleslavi směrem do Prahy. Časová úspora pro cestující bude přibližně 40 minut.

Podobných projektů na zkapacitnění a zrychlení železničních koridorů po celé České republice připravuje Ministerstvo dopravy mnoho a je to dobře:

To, že zkapacitnění a zrychlení železnice má Ministerstvo dopravy pod vedením Martina Kupky jako prioritu, je správné a pro mě je to výborná zpráva. Konečně se začíná blýskat na lepší časy a blíží se možnost plnit to, co si myslím, že je správné, tedy že přeprava zboží a tranzitní kamiony nepatří na naše silnice, ale na železnici.

I nadále budu usilovat o přesun nákladní dopravy na železnici.

Co se mi povedlo prosadit a co ne a na čem jsem pracoval

■ Popsat a zmínit vše, na čem jsem pracoval, a co všechno jsem prosadil, kolik zákonů jsem musel přechyt, nastudovat, konzultovat a projednat nebo kolika výborů a podvýborů jsem se účastnil a co všechno jsem musel se svým týmem nastudovat a projednat, prostě nejde. Toho, co jsem řešil, jsou stovky, ne-li tisíce. Toho, co se podařilo, jsou také desítky. Bylo by toho ne na několik magazínů, ale na několik knih. Proto jsem musel vybrat jenom něco. Vybral jsem alespoň tři věci, které se mi povedly prosadit, a tři věci, které se mi nepovedlo prosadit a které by vás mohly zajímat.

Nejprve tři příklady toho, co se mi povedlo a na co jsem hrdý: První: Řekl jsem jasné NE směrnici Euro 7 a podařilo se ji zmírnit:

Směrnice Euro 7 je směrnici, která pokud by platila v původní podobě, tak by velmi poškodila nejen výrobce automobilů, ale znamenala by velmi výrazné zdražení malých a středních aut a ta by se stala nedostupná. Tato směrnice nařizovala nesmyslné věci, které někdy nebylo možné ani splnit. Například požadovala po výrobcích, aby zajistili kontinuální sledování produkce CO₂ z otěru brzdových destiček, brzdových kotoučů a pneumatik. Pro splnění tohoto požadavku neexistuje prozatím žádná známá technologie. Senát včetně mě hlasoval pro zrušení celé směrnice a poukázal právě na její nereálné pasáže. Její úplné zamítnutí se nepodařilo v EU prosadit. Podařilo se ale, ve spolupráci s ministrem Martinem Kupkou a europoslancem Sašou Vondrou, tuto nesmyslnou normu výrazně zmírnit.

Druhý: Podařilo se prosadit jádro a jadernou energii na úrovni Evropské rady mezi takzvané čisté zdroje energie, které je možné podporovat:

Byl to boj. Téměř při každém zasedání senátního výboru pro evropské záležitosti jsem navrhoval a zajistil podporu pro nespočet usnesení, ve kterých Senát požadoval po Evropské komisi

uznání jádra za čistý zdroj energie. Bylo to pro Českou republiku životně důležité. Jen jádro může zajistit pro Českou republiku po odstavení uhelných elektráren tolik energie, aby byla Česká republika soběstačná a aby elektřina mohla být cenově dostupná. I zde se to podařilo v Evropské komisi pod tlakem Senátu a ve spolupráci s europoslanci a Ministerstvem průmyslu a obchodu prosadit.

Třetí: Prosadili jsme přísnější verzi klíčového zákona na ochranu spotřebitele v oblasti energetiky:

U přípravy pozměňovacího návrhu tohoto zákona, který velmi výrazně zpřísnil podmínky výrobcům a distributorům elektrické energie a zároveň velmi zvýšil ochranu spotřebitele, jsem byl osobně od počátku. Byl jsem dokonce i vyjednavatelem tohoto zpřísnění za Senát na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Tehdy byl ministrem Karel Havlíček. Impulzem pro mě a další senátory pro toto zpřísnění ochrany spotřebitele před výrobcem a dodavatelem elektřiny byl tehdejší krach Bohemia Energy. Chtěli jsme, aby společnosti, které prodávají energii spotřebitelům, byly více kontrolovány a aby mohly prodávat jen elektřinu, kterou mají nasmlouvanou. To jsme také prosadili. Podařilo se nám prosadit i povinnost dodavatelů při změnách cen dopředu spotřebitele upozornit písemně.

Tři příklady toho, o co jsem usiloval, ale nepodařilo se mi to: První: Nepodařilo se mi prosadit to, aby i jednotky dobrovolných hasičů byly, stejně jako ty krajské, financovány ze státního rozpočtu:

Toto je záležitost, o kterou jsem usiloval a usiluji o to i teď. Pořád si myslím, že by to bylo správné. Nepodařilo se mi ale o tom přesvědčit nikoho na Ministerstvu financí, a to ani za ministryně Schillerové, ani za nynějšího ministra. Nepodařilo se mi o tom přesvědčit ani dostatečný počet senátorů. Předkládat návrh, o kterém člověk ví, že nemá šanci uspět, je jen ztráta času. Neznamená to ale, že jsem to vzdal. Budu o to usilovat i nadále.

Druhý: Nepodařilo se mi při změně silničního zákona prosadit plošný zákaz předjíždění kamionů na dálnicích tam, kde nejsou tři pruhy:

Usiloval jsem o to přesto, že se proti tomuto návrhu postavili i odborníci z ministerstva. I když se to zatím nepovedlo, budu o to usilovat i nadále.

Třetí: Nepodařilo se mi přesvědčit senátory pro zamítnutí pravidla 1,5 metru při předjíždění cyklisty:

Tehdy jsem velmi bojoval za to, aby toto nesmyslné pravidlo nebylo schváleno. Tehdy jsem byl přesvědčen, že se to stejně nebude ani dodržovat, ani kontrolovat, a myslím si, že praxe ukázala, že jsem měl pravdu. Tehdy chyběl jeden hlas.

Za koho kandiduji

Odpovědět na tuto otázku, kterou mimochodem dostávám velmi často, není úplně tak jednoduché.

Pokud jste se seznámili s názory a postoji, které zastávám a prosazuji, tak sami musíte uznat, že pokud bych jednoduše odpověděl, že za Občanskou demokratickou stranu a s podporou TOP 09 a KDU-ČSL, tak se vám to bude zdát divné.

Jsem zarytým zastáncem zachování české koruny a nejsem pro přijetí eura. Což není v souladu s tím, co prosazuje velká část TOP 09. To ale neznamená, že jsem v rozporu se vším, co mají v programu.

Jsem velkým kritikem a odpůrcem Zelené dohody – Green Dealu v její dnešní podobě a **jsem silným podporovatelem a zastáncem**

jaderné energie. To zase není v souladu s hlavním proudem v KDU-ČSL.

Jsem členem ODS a většinou s myšlenkami, které ODS prosazuje, souhlasím. Není tomu tak ale vždy.

Jako příklad toho, v čem se s ODS shodnu, můžu uvést, že jsem pro zodpovědný státní rozpočet, **jsem také jako většina členů pro zrušení zákazu spalovacích motorů.** Jsem pro silnou Českou republiku v rámci EU.

Ale i v ODS jsem v mnoha případech v rozporu s některými názory, které v ODS jsou většinové.

Jako příklad mohu uvést, že nejsem přesvědčen o tom, že je třeba akutní důchodová reforma a také

že řešení budoucí demografické početní nerovnováhy mezi počtem aktivně pracujících a důchodců je nezbytně nutné řešit prodlužováním věku odchodu do důchodu. Jsem přesvědčen, že to jde řešit i jinak.

Mou výhodou je to, že v Občanské demokratické straně můžete mít zcela odlišné názory, než má uvnitř hlavní proud, a nikdo vás nebude vylučovat ani kárat.

Proto pokud bych měl odpovědět zcela pravdivě – a to dělám vždy – na otázku, za koho kandiduji, zněla by má odpověď:

KANDIDUJI ZA SVÉ NÁZORY A ZA VŠECHNY VOLIČE, KTEŘÍ MAJÍ NÁZORY PODOBNÉ JAKO JÁ.

Kandiduji za své názory a za všechny voliče, kteří mají názory podobné jako já.

PORADNÍ TÝM
SENÁTORA RADUANA NWELATIHO

WWW.30MINUS.CZ

„Nebojím se vystoupit z komfortní zóny a prosazovat neobvyklá řešení.“

Jsem člověk se zkušenostmi.

Jsem workoholik.

Jsem člověk s odhodláním.

Jsem lokální patriot.

Nechybí mi rozhodnost.

Nebojím se těžkých úkolů.

„Nebudu s Vámi každý den,
ale každý den pro Vás budu pracovat!“

Senátní volby proběhnou 20. a 21. 9., druhé kolo 27. a 28. 9.

Poradní sbor Tým 30minus. Názor mladých lidí mě zajímá

Co je Tým 30minus

Tým 30minus je můj osobní poradní sbor složený z mladých lidí do 30 let, kterým není lhostejný veřejný život a prostředí, ve kterém žijí. Tento poradní sbor jen doplňuje celý tým zkušených poradců z řad odborníků, se kterými spolupracuji, o více či méně neodborný názor mladé generace. Jednotliví členové Týmu 30minus mají různé životní zkušenosti, vzdělání i oblasti zájmů, ale všechny spojuje chuť podílet se na chodu veřejného života na lokální i státní úrovni.

Společné a vzájemně schválené výstupy se posléze mohou stát součástí mé agendy. Pokud tým řeší komplexnější problematiku, zřizujeme pak konkrétní pracovní skupiny, které se konkrétní problematikou zabývají ještě do větší hloubky, provádějí různé analýzy a následně navrhnou řešení.

Jak se stát členem Týmu 30minus

Pokud vám je do 30 let, máte trvalé bydliště v senátním obvodu č. 38 a jste přesvědčen/a, že máte co říct, máte co nabídnout, zajímáte se o společenskou dění a politiku a chcete tvořit budoucnost, ozvěte se. Napište nám stručně něco o sobě a uveďte také téma, kterým byste se chtěl/a věnovat. Stačí vyplnit formulář, který je na www.nwelati.cz v sekci Tým 30minus, a odeslat jej. Následně vás bude kontaktovat někdo z týmu a dohodne s vámi další postup.

Kdo se může stát členem Týmu 30minus

Členem mého poradního sboru Týmu 30minus se může stát každý mladý člověk ve věku do 30 let. Podmínkou je vaše trvalé bydliště v senátním obvodu č. 38, tedy Turnovsko a Mladoboleslavsko.

Jak Tým 30minus funguje

Členové týmu se pravidelně scházejí nad předem stanovenou agendou a probírají jednak témata, která rezonují veřejným prostorem, jednak témata, která do agendy sami zařazují, protože je považují za důležitá. Setkání probíhají jak prezenční, tak online formou.

Proč je Tým 30minus pro mě důležitý

Uvědomuji si, že naše dnešní politická rozhodnutí mnohdy ovlivňují budoucnost dnešní mladé generace. Ovlivňují, v jakém světě bude žít právě ona. To je jeden důvod, proč chci naslouchat názorům mladých lidí. Druhým důvodem je to, že přestože jim chybí určitá životní zkušenost, tak mnohdy mají jiný pohled na svět než ten, který máme my starší, a mnohdy jejich pohled může být pro nás starší inspirativní.

Mladé generaci je třeba naslouchat, naše rozhodování mnohdy ovlivňují to, v jakém světě bude žít v budoucnu právě ona. Její názory mohou být pro nás starší mnohdy inspirativní.

Moje silné a slabé stránky, na co jsem pyšný a na co ne

Moje silné stránky:

Pracovitost. Mou silnou stránkou je především to, že mě práce baví. Okolí o mně říká, že jsem totální workoholik. Asi mají pravdu, ale to je způsobeno tím, že práci považuji víceméně za koníčka. Další mou výhodou je, že **umím naslouchat, vyhodnocovat informace a relativně rychle se rozhodovat.** Tuto moji schopnost jsem získal při práci v ambulancích. V ambulanci lékař vyslechne pacienta, vyšetří ho, podívá se na laboratoř, rentgen a následně během krátké doby musí rozhodnout o diagnóze, ale i o tom, jak bude pacienta léčit a co s pacientem udělá dál. To vše musí udělat v relativně krátké době, přestože se jedná o velmi závažné rozhodnutí, které může znamenat záchranu života, nebo smrt.

Moje slabé stránky:

Mám jednu vlastnost, o které vím a která je vnímána okolím za mou slabou stránku. I když to, jestli to je slabá stránka nebo ne, je možná diskutabilní. Jedná se o to, že **jsem člověk, který se nerad prezentuje. Který nemá rád chlebičkové rauty a stříhání pásek. Považuji to za ztracený čas, a proto jsem raději někde v kanceláři nebo na jednání a pracuji. To je důvod, proč můžete mít pocit, že mě málo vidíte na veřejnosti.**

Další slabinou, kterou zmíním, je, že jsem velmi silný kuřák.

Na co jsem pyšný:

V první řadě jsem nesmírně pyšný na naše děti, které mám se svou manželkou. Jsem pyšný a hrdý jak na Dominika, tak na Stefánii. Jsem pyšný a hrdý na jejich slušnost, pracovitost, ale i na to, jakého vzdělání zatím dosáhli. Jsou prostě moje zlatička.

Jsem také pyšný a hrdý na to, jakým způsobem se mi podařilo

z pozice dlouholetého primátora proměnit město Mladá Boleslav. Na to, co všechno se mi podařilo v Mladé Boleslavi vybudovat. Ať se jedná o školky, koupaliště, krytý bazén, sportovní haly, parkovací domy, zeleň, venkovní sportoviště, dětská hřiště a mnoho a mnoho dalšího. Za všechno však vděčím hlavně voličům, kteří mně to umožnili.

Na co pyšný nejsem:

Asi by se toho našlo víc. Ale jsou dvě věci, které mě trápí nejvíce.

Ta první je, že celý můj pracovní život – tedy celých těch 33 let – protože jsem workoholik, jsem se věnoval své vlastní rodině méně, než bych asi měl. Proto mi dovolu, abych se jim za to tady a teď omluvil.

Druhá věc, která mě velmi trápí a nejsem na ni pyšný, je ta, že nejsem schopen podat kompletní majetkové přiznání. Nejedná se o daňové, to podávám pravidelně a včas. Jedná se o majetkové přiznání.

Majetkové přiznání jsem od roku 2006 podával pravidelně do doby, než se změnil zákon a bylo třeba přiznat i majetky v zahraničí. V ten moment mi nastal velký problém. V zahraničí jsem zdědil nemalé majetky, o kterých nemám potřebné informace, abych je mohl v majetkovém přiznání uvést. Víím, co by to mohlo být, ale žádné informace, které jsou potřeba, nejsem schopen z důvodu válečného konfliktu získat. V ten moment jsem byl před volbou podat přiznání, které bude chybné, neúplné, a tím pádem nepravdivé. Nebo toto přiznání nepodat a dopustit se přestupku. Podat nepravdivé přiznání jsem nechtěl ze tří důvodů: Ten první je, že bych vědomě prakticky lhal o svém majetku. Ten druhý: považoval bych to za podvod a za klamání veřejnosti, která by sice měla pocit, že zákon dodržuji a že je vše OK, ale nebyla

by to pravda. Třetí důvod je ten, že bych se dle názoru mých právníků prakticky dopustil úmyslného a vědomého podvodu.

Majetek jsem zveřejnil již dvakrát. Udělám to teď potřetí. Včetně toho, který by mohl být v zahraničí:

Majetek v ČR: Družstevní byt 3+1 na třídě V. Klementa, pořízen v roce 1993 za 350 tisíc. Rodinný dům a bytový dům v Michalovicích (pořízené v letech 2008 a 2010. Nákup financován hypotékou – celkem 10 milionů, splaceno 50 procent. Hypotéku hradím z pronájmu bytového domu. Předpokládám majetek v zahraničí: Jedná se o majetek, který vlastnil můj otec, a je předpoklad, že jsem ze zákona jako jediný syn zdědil 50procentní podíl: Ve městě Latákie (byt 3+1, byt 5+1, kancelář, ordinace, nebytový prostor, dvoupátrová chata u moře). Ve městě Damašek (2x byt 3+1), v lokalitě Slonfe (4patrová rekreační vila), v lokalitě Zabadani (4patrová rekreační vila). K tomu nejspíše další byty a stavební pozemky, o kterých nevím, úspory a další. U tohoto majetku nevím, zda ještě existuje a zda byl v majetku otce i v době jeho smrti.

A to je celý příběh mého majetkového přiznání. Daňové přiznání podávám každý rok pravidelně a včas a daně odvádím také včas.

Jaké mám koníčky a záliby aneb co o mně ještě nevíte

Co mě baví a jaké mám koníčky:

Pokud byste se zeptali, jaký je můj největší koníček, tak jsem si zcela jist, že vám odpovím: Práce.

Zčásti je to sice pravda, ale mám i jiné.

Koníčky, které bych dělal rád a není na to čas:

Mám rád cestování a jako skaut samozřejmě tramping a pobyty v přírodě.

Mám také rád jachting. Mám kapitánské zkoušky pro námořní plachetnice a motorové čluny a další zkoušky a oprávnění na motorová rekreační plavidla pro vnitrozemskou plavbu.

Na tento koníček nezbývá moc času. Ale někdy se stane, že si na dovolené půjčím motorový člun a pak své kapitánské znalosti mohu uplatnit. Pobyt na vodě a u moře mám velmi rád. Odpočinu si u toho.

Motorsport, můj staronový koníček:

Poslední dobou k těm původním koníčkům přibyl ještě jeden, a to je motorsport. Závodní auta a motorsport mě bavily vždycky. Závodní auta se mi líbila. Vždycky jsem si přál mít možnost závodit. To se mi však nesplnilo. Přesto jsem se k motorsportu dostal, a to přes svého syna. Byla to prakticky náhoda. Syna – asi to má po mně – také od malička bavila závodní auta a motorsport. Rekreačně se jako malé dítě občas svezl v motokáře. Někdy v roce 2017 jsem chtěl synovi udělat radost, tak jsem mu k Vánocům jako dárek zakoupil poukaz na dvouhodinový kurs sportovní jízdy s možností vyzkoušet si závodní auto. Tento poukaz využil až někdy v létě roku 2018. Bylo to na autodromu v Sosnové. Byl jsem tam s ním a díval se. V průběhu jízdy jsem se tehdy zeptal jeho instruktora

na to, jak složité je získat závodní licenci s tím, že si myslím, že syn by rád závodění zkusil. Tehdy mně doporučil, abychom se nejprve účastnili některých amatérských závodů automobilů. Sám se pak nabídl, že by nám mohl dělat instruktora a že má dokonce starou závodní felicii, kterou by nám mohl půjčit. Souhlasili jsme a syn začal závodit. Postupně se zlepšoval. Po dvou letech si udělal licenci a začal závodit. Já s ním na závody jezdím a pomáhám mu například při výběru vhodných pneumatik nebo mu dělám mechanika. Jak se říká, někdy děti plní tajné sny svých rodičů. A to je i můj případ.

Jsem vášnivý kuchař a u vaření si odpočinu:

Jedním z mých hlavních koníčků je vaření. Vařím moc rád a u vaření si velmi odpočinu. Asi proto, že se musím na vaření soustředit, a protože, jak se říká, muži na rozdíl od žen nejsou schopni myslet na dvě věci najednou. Proto když se soustředím na vaření, tak přitom nemohu myslet na práci a tím si odpočinu. Jediné, co mě na vaření nebaví, je mytí nádobí. Proto se snažím vařit tak, aby ho bylo k umývání co nejméně. Také mě na vaření baví, když vidím, že někomu to, co jsem uvařil, chutná. Když si někdo přidává, tak mě to opravdu moc těší.

Jakou kuchyni mám rád:

Mám rád jak klasickou českou kuchyni, tak i ty exotické. Samozřejmě vzhledem k tomu, že jsem své mládí a dospívání prožil v Sýrii, mám rád i tu syrskou. Syrská kuchyně se vyznačuje tím, že je hodně o zelenině, jako jsou cukety, lilky, jedlý ibišek, cizrna, boby, brambory či vinné listy. Je také o jogurtu, rajčatovém pyré a o koření. O rybách, hovězím, skopovém a telecím masě. Je o neobvyklých kombinacích.

Co obvykle vařím:

Záleží na tom, kde a kdy vařím. Pokud vařím, když jsme někde na dovolené, což je obvykle jako u většiny Čechů Chorvatsko, tak vařím komplikovanější jídla nebo používám hodně gril a často to jsou mořské plody nebo ryby. Pokud jsem doma a chci si odpočinout vařením a není zrovna sobota nebo neděle, většinou vařím jednoduchá a rychlá syrská jídla, která měly děti rády. Nebo také některá česká rychlá jídla. Pokud to je o sobotě nebo neděli, pak si troufnu na komplikovanější jídla, která vyžadují více času.

Něco, co o mně zaručeně nevíte v souvislosti s vařením:

O Vánocích připravuji bramborový salát já. To by asi nebylo nic neobvyklého. Znam mnoho kamarádů–mužů, kteří na Štědrý den bramborový salát připravují. Já ale, protože mě to baví a odpočinu si u toho, připravuji celou štedrovečerní večeři. Dělá to odjakživa. Když byly děti malé, poprosil jsem na Štědrý den manželku, aby děti vzala a šly na procházku a vrátily se až kolem čtvrté nebo páté. Mezitím jsem připravil tradiční vánoční tabuli. Rybí polévku, bramborový salát (den předem), vinné klobásy, smaženého kapra, chlebičky. Prostě vše, co má na Vánoce být. A pak jsem měl velkou radost, když všem chutnalo.

Recepty – vaření je mým koníčkem

Libanonská rýže s vlasovými nudličkami (příloha)

Tento recept je velmi důležitý, jedná se o přílohu pro několik jídel, které zde také představím. Tak pojďme na to. Příprava je velmi jednoduchá.

Do síta nasypete jednu a půl sklenice dlouhozrné rýže (porce pro 4 osoby). Množství můžete upravit podle toho, pro kolik osob pokrm připravujete. Rýži pod tekoucí, nejlépe horkou vodou důkladně propláchněte a nechte okapat.

Připravte si vhodný hrnc s pokličkou, poklice musí dobře těsnit (nesmí mít větrací otvory). V hrnci si rozpustíte **tři velké lžice másla, lepší je použít máslo přepuštěné**. Do dobře rozpáleného másla vhodte **jednu nebo dvě hrsti vlasových nudliček** (je jedno jaký druh, měly by však být co nejtenčí)

a za stálého míchání je opražte do zlatohnědé tmavší barvy. Jakmile se začne objevovat oříšková vůně pražícího se másla, ihned do hrnce vsypete propláchnutou a okapanou syrovou rýži a lehce ji promíchejte s osmaženými nudličkami.

Poté přidejte **studenou vodu ve stejném množství, jako jste použili rýže, to znamená 1,5 sklenice**. To, že množství vody bude stejné jako množství rýže, je velmi důležité. Přiměřeně **osolte** a promíchejte. Bez poklice nechte přijít do počínajícího varu. Jakmile uvidíte náznak varu, ztlumte oheň na minimum, zaklopte pokličkou, kterou nesmíte ani na chvíli po dobu vaření odklopit, což je přibližně 20–22 minut. Poté oheň vypněte,

pokličku nezvedejte a nechte rýži bez ohně dalších 15 minut dojít. Až poté pokličku odstraňte a lžící rýži ihned promíchejte, aby se provzdušnila. Máte hotovo a můžete servírovat.

Hovězí nebo telecí maso v jogurtové omáčce (hlavní jídlo)

V původním receptu se používá **jehněčí libové maso**, které je ale speciální a nemá tuk ani lůj. Tento druh u nás není k sehnání. Velmi úspěšně je možné použít jak **telecí, tak i hovězí**. Na tom, z jaké části skotu, prakticky nezáleží, mělo by být **libové a kvalitní**. Čím bude kvalitnější, tím rychleji docílíte potřebnou měkkost.

Maso nakrájejte na poměrně větší kostky. Velikost by měla být taková, aby porce pro jednoho člověka byla tak 5–7 kousků. Nakrájené maso vložte do hrnce, **zalejte vodou, přidejte sůl a několik kuliček černého pepře, jednu celou neoloupanou cibuli a dva celé oloupané stroužky česneku**. Než

maso zalejete vodou, tak ho můžete malinko osmahnout. Já to ale nedělám.

Maso vařte do jeho úplného změknutí. Já používám tlakový hrnc, a proto mám maso, podle jeho kvality, měkké za 30–45 minut.

Do druhého hrnce si dejte **půl až 1 litr bílého jogurtu, přidejte 1 nebo 2 lžice kukuřičného nebo bramborového škrobu** a promíchejte, nejlépe metličkou. Přidání škrobu je velmi důležité proto, aby se vám při ohřívání jogurt nezdrcl.

Jogurt za stálého míchání přiveďte do varu a poté do něj přidejte **1–2 sklenice vývaru z masa** a promíchejte (zbylou část vývaru můžete použít na polévku). Jogurt

ještě **osolte a opepřete** a pak krátce ještě povařte (1–2 minuty). Přidejte do něj samotné uvařené maso. Promíchejte a máte hotovo.

Pokrm podávejte s rýží, nejlépe tou s vlasovými nudličkami.

Recepty – vaření je mým koníčkem

Zelené fazolky v rajčatové omáčce (hlavní jídlo)

Toto jídlo naše rodina miluje. Pokud vám nevadí sterilované krájené fazolky (používám já), tak se dá tento pokrm ukuchtit za necelých 30 minut. Pokud použijete mražené krájené fazolky, tak za 40 minut. Při použití čerstvých 60 minut. Pojdme tedy na to.

Do středně velkého hrnce nalijte **trochu stolního oleje**, ten rozehřejte a přidejte **300–400 g mletého masa**. Můžete použít buď **čisté hovězí** (to používám já) **nebo míchané hovězí a vepřové**, nesmí být ale příliš tučné. Mleté maso osmažte za stálého míchání tak, aby se vám rozpadlo (rozdrobilo) na malé kuličky.

Jakmile budete mít mleté maso osmahlé, tak ho **osolte a opepřete**.

Pak přidejte **4 velké lžíce rajského protlaku** a ještě malinko osmahněte.

Do tohoto základu přidejte přibližně **400–600 g** (pevný podíl = dvě až tři velké plechovky) **zelených fazolek i s tekutým obsahem**.

Přidejte jednu **konzervu loupáných krájených rajčat**. Pokud je nemáte, nevadí, nemusí tam být. Já je tam dávám, aby v konzistenci byly i kousky rajčat.

Přidejte ještě **2–3 sklenice vody**. **Dochuťte solí a pepřem** a vše nechte přejít krátkým varem. Máte hotovo a můžete podávat.

Vhodná příloha je opět rýže s vlasovými nudličkami nebo klasická bílá rýže. Pokud použijete místo sterilovaných fazolek mražené nebo

čerstvé, postup je stejný, jenom musíte upravit dobu vaření tak, aby vám fazolky změkly.

Dobrou chuť vám přeji!

Mleté maso na plechu (hlavní jídlo)

Velmi jednoduché jídlo, které chutnalo každému, komu jsem ho nabídl. Jeho příprava je jednoduchá a rychlá, zabere vám přibližně 30 minut.

Vezměte přibližně **1 kg mletého masa** (já používám míchané – **půl napůl vepřové a hovězí**), nemělo by být moc tučné. Vložte maso do mísy, **osolte a opepřete** a důkladně promíchejte. Někdo ještě přidává i **jednu najemno nakrájenou cibuli** (já to nedělám).

Pokud byste chtěli mít maso originálně orientální, pak je třeba přidat **1 velkou lžici speciální směsi koření Bharat** a je možné ji koupit ve specializovaných prodejnách. Není to však nutné.

Jakmile budete mít maso takto

připravené, vymastěte si plech nebo pečicí mísu **máslem nebo stolním olejem**.

Maso vezměte, vložte do pečicí nádoby a rozprostřete vlhkýma rukama. Tloušťka masa by měla být 1–1,5 cm. Vezměte **3–5 velkých lžic rajského protlaku** a rozprostřete je po celém povrchu. Nakrájejte **několik rajčat a oloupaných cibulí na půlcentimetrové kroužky** a ty rozprostřete střídavě v řadách po celém povrchu, aby ho úplně pokryly.

Ještě jednou to lehce **osolte** a dejte péct do předem předehřáté trouby na 180–190 °C na dobu asi 25–30 minut, podle toho, jak tlustou vrstvu masa jste udělali.

Na posledních 5–8 minut můžete zapnout v troubě i horní grilování,

aby se vám lépe horní vrstva cibule a rajčat opekla.

Je hotovo a můžete podávat. Vhodnou přílohou jsou vařené brambory, bramborová kaše nebo mačkané brambory, ale i hranolky.

Recepty – vaření je mým koníčkem

Orientální čočková polévka (hutná sytá polévka)

Je to hustá kašovitá polévka, která může zasytit i jako hlavní jídlo. Její příprava je jednoduchá.

Ve větším hrnci osmahneme **na másle jemně nakrájenou cibulku** tak, aby získala sklovitou strukturu (nesmí zhnědnout).

Přidáme **1-1,5 litru vody, 1,5 sklenice loupané červené čočky, kosti do polévky, nejlépe morkové. Osolíme**, zamícháme a přidáme **2-3 stroužky oloupaného česneku**. Uvedeme do varu a pak na středním ohni za občasného míchání vaříme tak dlouho, dokud se čočka úplně nerozvaří. Trvá to různě podle toho, jak je čočka stará a zda jsme ji předtím namočili. Pokud jsme čočku nenamočili, tak to trvá přibližně 40-60 minut, pokud ano, tak 30-45 minut.

Jakmile je čočka úplně rozvařená, vyndáme kosti, **dochutíme solí**

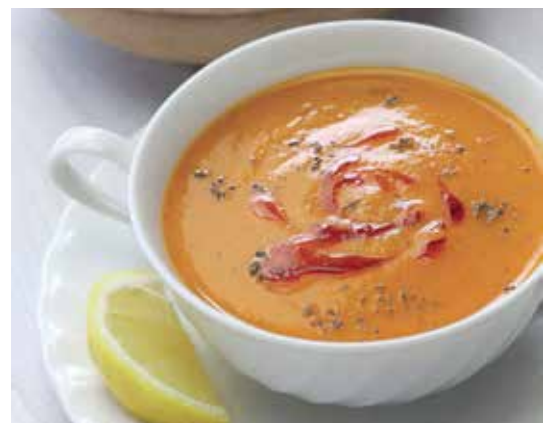
a pepřem, případně **jednou lžící jemně mletého orientálního římského kmínu**. Není to však nutností, a pokud nemáte rádi výrazně kořeněná jídla, tak ho tam nedávejte.

Orientální římský kmín můžete zakoupit ve specializovaných prodejnách pod názvem **Kammūn**.

Pokud by se vám polévka zdála řídká, můžete ji redukovat pomalým varem, pokud by se vám zdála naopak hustá, tak ji můžete malinko naředit vodou.

V posledních minutách varu, než ji sundáte z plotny a budete podávat, přidejte **vymačkanou čerstvou citronovou šťávu z půlky většího citronu**.

Při servírování můžete k individuálnímu dochucení nabídnout **čerstvý citron**.

Celý recept můžete ještě vylepšit tím, že k polévce uděláte krutony z arabského chleba. Ty připravíte tak, že osmahnete na pánvi nebo opečete v troubě na čtverečky nakrájený arabský chleba. Můžete však použít i klasické houskové krutony, jako ty, co se používají do české hrachové polévky.

Salát Tabbouleh ze zelené petrželky a bulguru (hodně aromatický salát)

Na přípravu tohoto salátu budete potřebovat větší množství petrželky – několik svazků. Petrželka by měla být mladá, nesmí mít tlusté stonky.

Budete také potřebovat bulgur (drcená vařená a sušená pšenice), který je běžně k dostání ve větších supermarketech nebo ve specializovaných orientálních prodejnách.

Nejprve bulgur namočíte do studené vody v poměru **jedna sklenice bulguru a dvě sklenice vody**, a to do doby, než úplně změkne.

Kdyby se voda úplně vysušila a bulgur nebyl ještě měkký, tak trochu vody ještě přidejte. Pokud by naopak

voda přebývala, tak ji odlejte. Mezitím než se bulgur odmočí a změkne, nakrájejte **velké množství petrželky bez stonků** na co nejmenší kousky. Petrželka by měla být v množství zhruba 2/3 objemu mísy, do které salát děláte.

Nakrájejte **dvě velká rajčata** na velmi drobné kostičky a stejně tak i **jednu větší cibuli**. Přidejte je k petrželce a vše dobře promíchejte.

Jakmile budete mít dostatečně odmočený, měkký bulgur, tak ho také přidejte a znovu salát promíchejte. Salát **osolte, přidejte citronovou šťávu z 1 velkého citronu**. V originále je tento salát kyselejší.

Přimíchejte **olivový olej** – s ním nešetřete. Vše ještě jednou zamíchejte, dejte do lednice vychladit na 1-2 hodiny a můžete podávat.

Soutěž o elektrokolo v hodnotě do 50 000 Kč a 20x poukaz na 2500 Kč

Zapojte se do soutěže o elektrokolo dle vašeho výběru v ceně do 50 000 Kč a o dalších 20 poukazů na nákup zboží v obchodech, každý v hodnotě 2500 Kč.

Jak na to?

Je to velmi jednoduché. Musí vám být víc než 18 let a musíte mít trvalé bydliště v senátním obvodu č. 38 – Mladoboleslavsko a Turnovsko, přečíst si tento magazín, vyplnit soutěžní formulář a správně odpovědět na otázky, které v něm jsou. Přičemž veškeré správné odpovědi naleznete v tomto magazínu. Stačí si ho pečlivě přečíst celý a nemůžete se zmýlit.

Vyplněný formulář s odpověďmi nám zašlete poštou na adresu **MUDr. Raduan Nwelati, Na Kozině 1438, 293 01 Mladá Boleslav** s označením **soutěž** nebo e-mailem na adresu: **kolias@mkts.cz** anebo formulář s odpověďmi vyfotíte mobilem a pošlete na telefonní číslo **732 861 279**.

Jména těch, kteří zašlou formulář se správnými odpověďmi a bude doručen **do 30. 9. 2024**, dáme do slosování, které proběhne za účasti notáře 7. 10. 2024. Výherce budeme kontaktovat telefonicky, abychom jim předali ceny.

SOUTĚŽNÍ FORMULÁŘ

Jméno: příjmení: datum narození:

Trvalé bydliště:

Telefon: e-mail (není povinný):

Otázky:

1. Je Raduan Nwelati pro zrušení Zelené dohody – Green Dealu? Ano, nebo ne?
2. Je Raduan Nwelati pro zrušení zákazu benzínových motorů? Ano, nebo ne?
3. Je Raduan Nwelati pro zachování české koruny a proti zavedení eura? Ano, nebo ne?
4. Podporuje Raduan Nwelati navýšení věku odchodu do důchodu? Ano, nebo ne?
5. Představil Raduan Nwelati nějaký projekt, který řeší dostupné bydlení? Ano, nebo ne?
6. Podporoval by Raduan Nwelati vodní elektrárny? Ano, nebo ne?
7. Usiloval Raduan Nwelati o zákaz předjíždění kamionů na dálnicích? Ano, nebo ne?
8. Je přijetí eura podle Raduana Nwelatiho zárukou ekonomického růstu? Ano, nebo ne?
9. Přispívají podle R. Nwelatiho organizace, jako je Skaut nebo Sokol, k pozitivnímu formování jedince? Ano, nebo ne?
10. Vařil někdy o Vánocích Raduan Nwelati bramborový salát? Ano, nebo ne?
11. Jaké je celé datum narození maminky Raduana Nwelatiho?

Odpovědi na všechny tyto otázky, včetně té poslední (datum narození mé maminky), naleznete v textech magazínu, stačí jen číst pozorně a nemůžete udělat chybu.

Křížovka

POMŮCKA: AKTIN, HEXAEDR, RHEA	ZRUŠENÍ	ROZTAVENÉ HMOTY	EMÍLIE (DOMÁCKY)	NÁŠ FILM. REŽISÉR	KOMODA	POPĚVEK		NÁROKY	VLASTNÍ LAMAM	OSOBNÍ ZÁJMENO	ŘÍMSKÝCH 1500	POESIE	DOMÁCKY ALEXANDR		BUJAROST	SÍDLIŠTĚ	CHRASTÍ (NĀŘ.)
PEČET							VÝPLŇ ZUBU							NEJ- SLAVNĚJŠÍ Z ROŽUM- BERKŮ			
PŘÍSTROJ K FILMOVÁNÍ							RÁMUS							NEJVYŠŠÍ KARTA			
							TAK NĚJAK							POSCHODÍ			
TRHANÁ						ŠAČTA					POŘÍDIT SOUPIS						
						DIOVA MATKA (REC. MYTH.)					TUPENÍ						
OSOBNÍ ZÁJMENO			TAJENKA							ŠESTISTĚN							
			SPZ.ZNOJMO							MILO							
	SPOJKA PODRÁDÍ	JEMNĚ							SAMICE JELENA				SLOVENSKY TISK				
		NESTVŮRA							STRANA V ÚČETNÍ KNIZE				ŠÍKMÝ				
DOBROPIS				POROST NEOVOCNÝCH STROMŮ			ZKR. JEDNOTKY ČASU				ZKR. USTŘED- NÍ RADY ODBORŮ				MOČ		ČINIDLO
				ROZHLASOVÁ ZKR.			ANGL. BARET				VYDÁVAT HO- LUBÍČÍ HLAS						
CHEM. ZN. YTERBIA			KYSELINA V LIDSKÝCH JÁDRECH				DRUH PEČIVA									CELNÍ KÓD UKRAJINY	
			PLYNNÝ UHLOVODÍK				DĚTSKÁ HRAČKA NA PROVÁZKU									ŘÍMSKY 2001	
	NEŠÍKOVNÍ					TAJENKA 2										MRKNUTÍ	
	ANGL. OVES					KOČOUR Z KRESLE- NEHO SERIÁLU										ZASTARALÉ ZÁJMENO	
ANGL. VEN			SLOVENSKY KTERÁ							HEDVÁBNÝ SAMET							
			INIC. KOPERNÍKA							ŘÍMSKY 4							
BIBLICKÁ OSOBA					JÍZDOU OPOTŘEBO- VATI						PATŘÍČÍ ANNÉ						
OBURNĚNÉ VOZIDLO					ROUTA						STEJNÝ					JENŽ (BASŇ)	

V TAJENCE NAJDETE ZAČÁTEK LATINSKÉHO PŘÍSLOVÍ: „...“, O NĚMŽ NEVÍME, DOKUD HO NEZTRATÍME.“

Sudoku

SNADNÉ

	7		6			2		
1			8					
	9		2			3	7	
	5				8	1		
		9		5		7		
		6	7				3	
	6	1			4		9	
			3					7
		5			6		8	

OBTÍŽNÉ

		7		2		8	6	
				1				7
6			9			1	3	
	9		4			6		3
				9				
8		1			3		7	
	5	4			9			1
1				3				
	7	3		8		5		